

mnu a posčel Eazaruša, aby won ten kcazł swojogo palza hob-
možyt swodu, a hochłozit moj jěnyf, pscheto ja scherpin weliku
bol we tom płomeņu.

Habraham pał zašcho: spominaj, syn, až ty twojo dobre by
dostanut we twejom žyweņu, a Eazarus teje rownošczi to šte;
něto pał bužo won trošchtowany, a ty pinowany.

A huškej tego šchynogo jo mjašy nami a wami weliki
wotkoi hobtwaržony, tať až te, kotarež wot tudy k wam šche
dołoj hysch, namoqu. daniž wot tam k nam pschisch.

Ša zašcho won: togodla pschobym ja šchi, woščž, ab ty
jogo poštat do mojogo nana wjaže;

Pscheto ja mam peič bratšchow, aby won jim hopořnaniť,
aby tež woni nepščišli do tego mēsta teje piny.

Habraham zašcho k nomu: woni maju Mojsēša a tych pro-
fetow, dašchi woni tych šamyč šlyšče.

Won pał zašcho: ně, woščž Habraham, ale gaby něcht wot
humarkych k nim šcheť, ga by woni pošutu žynili.

Won zašcho k nomu: něšlyšče woni Mojsēša a tych pro-
fetow, ga nebudu woni tež wērišch, lēzrownož něcht wot humarkych
gorěj štanuť.

Dajšcho nam, l. p! štogo š. ewangelia gronišch:
Wot teje nimernošczi, a to

I. Wot teje šbožneje, a

II. Wot teje nesbožneje nimernošczi.

Ty powleknošch mē, nimernošcž,

D nimer, nigda dkujko došcž,

To nějo k žortowanu;

Šaž ja tu šchamnošcž nimernu,

A jeje šchach pschemygliju,

Štom šchen we hulešanu.

Na dalošcž a šchrošcž

Šlej zašchnejšcheg, ať nimernošcž! — —

Šaž my wot teje nimernošczi gronišch žomy,
ga glēdamy: